

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 190/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Igorom Horanským, advokátska kancelária, Staničná 1, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 14 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 2 Er 569/2017 zo 7. decembra 2017 a postupom Okresného súdu Skalica spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie č. 5206/051562 z 2. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2018 elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), doplnená podaním

doručeným ústavnému súdu 26. marca 2018, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 14 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach uznesením Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 Er 569/2017 zo 7. decembra 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a postupom okresného súdu spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie č. 5206/051562 z 2. júna 2017 (ďalej len „napadnuté poverenie“).

2. Vo svojej sťažnosti sťažovatelia namietajú porušenie ich základných práv a slobôd okresným súdom pri konaní o ich námietkach proti exekúcii sp. zn. EX 44/77 o vymoženie sumy 10 400 eur s príslušenstvom z dôvodu celkovo zjavne nedostatočne odôvodneného, dôkazne nepodloženého, formalistického, nezákonného, nepreskúmateľného a zároveň tiež arbitrárneho a ústavne neakceptovateľného napadnutého uznesenia okresného súdu.

2.1 Podľa sťažovateľov vydanie napadnutého uznesenia bolo v kauzálnej (príčinnej) súvislosti nezákonným a nespravodlivým vyvrcholením (vyústením) viacerých závažných porušení ustanovení viacerých právnych predpisov a jeho vydanie bolo podľa sťažovateľov taktiež porušením základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu.

2.2 Napadnuté uznesenie i napadnuté poverenie trpia podľa presvedčenia sťažovateľov hrubými pochybeniami, nedostatkami a porušeniami zákona, ktorých prejavom je zjavne nezákonnosť, nedostatočná odôvodnenosť, dôkazná nepodloženosť, nepreskúmateľnosť a až arbitrárnosť týchto rozhodnutí a konajúceho okresného súdu.

2.3 Toto všetko podľa mienky sťažovateľov je samo osebe dôvodom na to, aby ústavný súd v celom rozsahu zrušil nezákonné a ústavne neakceptovateľné napadnuté uznesenie, ako aj napadnuté poverenie.

3. Sťažovatelia navrhli vydať tento nález:

„Okresný súd Skalica uznesením sp. zn. 2Er/569/2017 zo 07.12.2017 o námietkach sťažovateľov základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu, na konanie pred zákonným sudcom zaručené podľa čl. 46 v spojení s čl. 47 ods. 3, Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavného zákona č. 23/1991 Zb.) porušil a zároveň porušil ich základné právo na spravodlivé konanie (v spojení so základným právom na účinný prostriedok a na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia) zaručené podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenia č. 209/1992 Zb.) a aj v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu (č. 1) k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenia č. 209/1992 Zb.) a podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (oznámenia č. 120/1976 Zb.).

Okresný súd Skalica vydaním poverenia na vykonanie exekúcie č. 5206/051562 zo dňa 02.06.2017 základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu, na konanie pred zákonným sudcom zaručené podľa čl. 46 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavného zákona č. 23/1991 Zb.) porušil a zároveň porušil ich základné právo na spravodlivé konanie (v spojení so základným právom na účinný prostriedok a na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia) zaručené podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenia č. 209/1992 Zb.) a aj v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu (č. 1) k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenia č. 209/1992 Zb.) a podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (oznámenia č. 120/1976 Zb.).

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Skalica sp. zn. 2Er/569/2017 zo 07.12.2017 a vec vracia Okresnému súdu Skalica na ďalšie konanie.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje poverenie na vykonanie exekúcie č. 5206/051562 zo dňa 02.06.2017

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom náhradu trov konania...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podla § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky . 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (dalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd navrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podla § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, navrhy, ktoré nemajú zákonom predpísane nalezitosti, neprípustné navrhy alebo navrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj navrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. ústavný súd môže odmietnuť aj navrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. ústavný súd k sťažnosti sťažovateľov v prvom rade a predovšetkym uvádza, že sťažovatelia podali svoju sťažnosť v posledný deň lehoty predpokladanej podla § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (t. j. 19. marca 2017, keďže napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. januára 2018) elektronicky (email) bez jej podpísania zaručeným elektronickým podpisom, resp. bez autorizácie v zmysle § 23 ods. 1 zákona . 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov. Podla § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podla osobitného predpisu treba dodatočne doruit v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podla osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedorui súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Sťažovatelia podali sťažnosť ústavnému súdu elektronicou poštou 19. marca 2018 bez jej autorizácie. Z tohto dôvodu sťažnosť nespĺňa zákonom predpísanu nalezitosť písomného podávania

sťažností ústavnému súdu vyplývajúcu zo zákona o ústavnom súde, resp. náležitosti návrhu podávaného elektronickou formou v súlade s § 125 Civilného sporového poriadku.

5.1 Ďalej ústavný súd uvádza, že sťažovatelia k svojej sťažnosti nepriložili žiadnu kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu (požiadavka plynúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.2 V neposlednom rade ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia k svojej sťažnosti nepriložili splnomocnenie na zastupovanie ich osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), resp. v sťažnosti na poslednej strane spísané/vyhotovené splnomocnenie nie je vlastnoručne podpísané sťažovateľmi ani zastupujúcim advokátom.

5.3 Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

6. Sťažovatelia popísanú sťažnosť doplnili a nedostatky odstránili doručením doplnenia ústavnému súdu 26. marca 2018, pričom doplnenie bolo podané na poštovú prepravu 21. marca 2018. Náležitosti sťažovatelia doplnili a perfektnú sťažnosť podali teda zjavne po lehote predpokladanej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd už viackrát uviedol (porov. mutatis mutandis I. ÚS 242/2017), že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde vyplýva, že sťažovateľ musí splniť zákonom predpokladané náležitosti sťažnosti v lehote ustanovenej zákonom o ústavnom súde. Ak tak neurobil a doplnenie podania s odôvodnením a všetkými zákonnými náležitosťami uvedenými v zákone o ústavnom súde predložil až po uplynutí zákonom o ústavnom súde upravenej lehoty, ústavný súd už nemôže považovať toto doplnenie za také, aby ho mohol prípadne kvalifikovať za podanie, ktoré bolo podané včas (porov. IV. ÚS 240/08, I. ÚS 242/2017, ale aj m. m. I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS 14/03, II. ÚS 330/06, IV. ÚS 240/07). Ústavný súd tak napr. vo veci sp. zn. I. ÚS 242/2017 odmietol takto doplnenú sťažnosť s týmito závermi:

«Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v okolnostiach danej veci podal síce prvé podanie označené ako „sťažnosť...“ ešte v lehote ustanovenej zákonom o ústavnom súde,

ale jeho podanie vtedy zjavne nespĺňalo zákonné náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde (išlo o bianco podanie), pretože neobsahovalo žiadne odôvodnenie a ani konkrétne pomenovanie a označenie základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru [§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], ktoré mali byť porušené. K sťažnosti nebola pripojená ani kópia napadnutého rozhodnutia krajského súdu (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ktorú mal sťažovateľ už dávno k dispozícii (od 12. decembra 2016), prípadne žiadosť o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom. Dôvody, ktoré uviedol sťažovateľ v bode 1 prvého podania, tak nemohol ústavný súd akceptovať a prihliadať na ne, pretože neskôr k doplneniu podania došlo až po lehote ustanovenej zákonom o ústavnom súde. V tejto časti teda ústavný súd odmietol podanie sťažovateľa z 10. februára 2017 pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde)... Keďže je zrejmé, že sťažovateľ podal doplnenú sťažnosť až po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd jeho podanie doručené ústavnému súdu 22. februára 2017 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podané oneskorene bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou jeho námietok uvedených v tomto podaní.»

6.1 Ústavný súd preto mohol sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, resp. jej doplnenie pre oneskorenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2018